

Becsületes megtalálók

Mit veszítenek el Pesten a villamosokon?

(A Világ tudósítójától.) A becsületes megtalálók, akiknek a szegény károsultak, mielőtt elvesztett tárgyaik megkerülnek „illő jutalmat” ígérnek, főleg a pesti villamos kalauzok és kalauznők soraiból kerülnek ki. A főváros szórakozott közönsége leginkább a villamoskocsikban veszíti el holmiját, ezért a két villamostársaság eléggé nagy apparátust rendezett be a megtalált tárgyak nyilvántartására. Évente sok ezren kapják vissza a villamoskocsikban felejtett dolgaikat, de még többre rug azok száma, akik az elvesztett tárgyakért nem is jelentkeznek. Körülbelül félmillió korona értékét képviselnek azok az elvesztett és a villamos alkalmazottak által megtalált tárgyak, amiket a két villamostársaság a rendőrségnek évente beszolgáltat, mert a tulajdonosok nem jöttek el a holmikért.

A Közuti és a Városi villamostársaság illetékes osztályainál az alábbi felvilágosításokat nyertük:

Háboru alatt és háboru előtt

Háboru alatt óriási módon megnövekedett a talált tárgyak száma. A kalauzok és kalauznők körülbelül ötszörte annyi elvesztett holmit szolgáltatnak be naponta, mint a háboru előtt. A tárgyak értéke is természetesen sokkal magasabb, mint évekkel ezelőtt. A talált tárgyakon is meglátszik a háboru. Míg azelőtt esernyőkből, botokból és kalapokból került ki a legtöbb, ma katonaholmik alkotják a többséget: köpenyegek, katonaládák, háliszékők, kardok és puskák. Azonfölül ma a talált pénzüsszegek is nagyobbak, mint a háboru előtt. Pénztárcák néhány száz korona tartalommal, mindennapi eset. Az elmúlt hónapban egy darab ezres bankót talált egy kalauznő a földalatti villamoson, csupaszon a padlón fekve. Tulajdonosa a mai napig sem jelentkezett.

Műfogsortól — az imakönyvig

Állapoztuk a két villamostársaság idevágó feljegyzéseit. Bámulatos, hogy a pesti közönség mi mindent veszít el. A Közutinál egyedül július hónapban hetvenöt retikült találtak, de ebből csak negyvenkettőt veit át a tulajdonos, 33 a rendőrséghez került. Esernyő is elég van még Pesten. A Közuti kocsiain 87 esernyőt találtak júniusban, amiből az utókor pontos meteorológiai következtetést is vonhat le az idei nyárról. Csak 29 ernyő tulajdonosa jelentkezett, 58 darabot a rendőrség árverezett el. Pénztárcát júliusban 33-at találtak. De ezeken kívül elhagy a pesti utazó publikum: fényképezőgépet, cipőtalpat, lőszerszámoit, preparált emberi csontokat, női fűzőt, fogkefét, vajat, rózsafüzért, keztyűt, adókönyvet és szemüveget. Ugylátszik, hogy a vallásos emberek is feledékenyek. Erre mutat, hogy imakönyvek is szép számban kerülnek elő. Elveszítenek kékgálitot, még ped egész zsákkal, vasuti jelzőlámpát, zálogjegyeket, gramofon lemezt, sőt kéményajtót is. Johan Adolf úr pénztárcáját hagyta el 1410 koronával, de érte sem ment. Feledékeny családapák gyermekjátékokat, számológépeket hagynak a sárga fapadokon, feledékeny gyermekeik pedig rajztáblát, tankönyveket, latin nyelvtanokat. De találtak szalmakalapokat, iratokat, csirkét, műfogsort, sőt teknősbékát is. Teknősbékát, ugylátszik, előszere-tettel veszítenek el; a Városinál hat ízben szolgáltatattak be néhány hét alatt élő teknősbékákat.

Pénztárcában bő a szüret. A Városi emberei például az utolsó félévben több, mint hatezer koronát küldtek be a központba.

A „smucig” közönség

Az „illő jutalom”-ról legtöbbször megfeledezik a pesti közönség. Egy lőszergvári tisztviselő legutóbb 550 koronát veszített el. A lányt már el akarták szolgálatából bocsátani, mert azt hitték, hogy a pénzt elsikkasztotta. A Városinak egy köcsitakaritónője hozta be a csomagot, melyben a pénz hiánytalanul meg volt. A gvár először husz koronát akart a szegény asszonynak adni és csak utóbb emelte fel száz koronára a jutalomdíjat.

Egy öreg galíciái zsidó tanító, aki az orosz betörés idején Pestre menekült, vasládikóban kilencezer koronát veszített el, azonfölül ékszereit. Zokogva jött a Városihoz, hogy az elveszett ládával egész vagvona pusztult el. A ládikó másnap már megkerült, az agg izraelita sirva távozott — jutalomdíj adása nélkül.

Az 1. 2. 3. koronás jutalomdíjak a leggyakoribbak. Tíz korona, husz korona már ritkaság. *Jessi Paula* német kisasszony, aki a Közutnál ma előttem kapta meg karkötős aranyóráját, harminc koronát adott ugyan, valószínűleg azért, mert figyelmeltetem, hogy rajta csüng a nyilvánosság szeme. A Közuti kalauzok és kalauznők, akik naponta átlag *harminc tárgyat* küldenek az igazgatósághoz, az elmúlt évben összesen 969 korona jutalomban részesültek. Érthető ez a kis összeg, ha tekintetbe vesszük, hogy egy igen előkelő fővárosi pénzügyintézet, melynek hivatalnokai egy szolgálóval egyetemben tízezer koronát hagytak egy 6-os kocsiában, csak hosszas kérelem után juttatott száz koronát a kalauznak.

Rekordot teremtett egy kőbányai dísznövénykereskedő, aki 172.000 koronáját kapta vissza a Városházánál. Először 40 fillért ajánlott fel, utóbb husz koronát kapott a becsületes megtaláló.

Mennyi vész el naponta?

A két villamos társaságnál naponta körülbelül negyven tárgyat szolgáltatnak be az alkalmazottak. A közönség azonban ezeknek csupán 40 százalékát viszi el, a többi a rendőrséghez kerül és az államrendőrség nyugdíjintézete javára árverezik el. Bizonyos, hogy az így befolyt összegek sokkal inkább illetnék a két társaság alkalmazottainak nyugdíjgyűjtését. A Városi Villamos Társaság félévvél ezelőtt intézett is ilyirányú kérelmet az illetékes minisztériumokhoz, de még választ nem kapott.

A becsületes megtalálók pedig továbbra is szorgalmasan küldöztetik az elveszéskor és megtaláláskor feledékeny publikum dolgait.

Mérő Gyula.